

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ว
เรื่อง ประการาชใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ว
เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๕

ตามที่ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ว ได้เสนอร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ว
เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๕ ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ว
ซึ่งสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้วได้พิจารณาให้ความเห็นชอบในคราวประชุมสภาสมัยสามัญ
สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕ และนายอำเภออุตุขุมได้พิจารณาเห็นชอบข้อบัญญัติ ฯ
ดังกล่าวแล้ว นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหาร
ส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ว
จึงประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ว เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร
พ.ศ.๒๕๖๕ โดยใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ว รายละเอียดปรากฏตามเอกสารท้าย
ประกาศฉบับนี้

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายจักรกฤษ ศรีวะรัมย์)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ว

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ว
เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ.๒๕๖๔

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติ ว่าด้วยการควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร

เหตุผล

เนื่องจากการค้าเลี้ยงสุกรอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์และแมลงนำโรค เช่นหนู แมลงวัน หรือปัญหาเหตุรำคาญจากกลิ่นเหม็น น้ำเสีย และเสียงรบกวน นอกจากนี้ยังอาจมีผลกระทบต่อผู้ปฏิบัติงานในสถานที่เลี้ยงสุกรอีกด้วย จึงเห็นได้ว่าการประกอบกิจการประเภทนี้สามารถก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพของคนทำงานและมีผลกระทบต่อชุมชน

ดังนั้น เพื่อให้การประกอบกิจการเลี้ยงสุกรเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการกิจการและชุมชน จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

**ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ว
เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ.๒๕๖๕**

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ว ว่าด้วยการควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ว โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหาร ส่วนตำบลห้วยแก้วและนายอำเภอกุดชุม จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ว เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ว ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ขัดแย้งหรือซ้ำกันอยู่แล้วในข้อบัญญัติ หรือขัดแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายกองคํการบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ว เป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออก ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

**หมวด ๑
บททั่วไป**

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับ กิจการเลี้ยงสุกร ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถาน ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรนั้น

“การเลี้ยงสุกร” หมายความว่า การมีสุกรไว้ครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษา ตลอดจนการให้อาหาร อยู่เป็นประจำสม่ำเสมอ

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่าผู้ซึ่งครอบครองสัตว์นั้นด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอก กรง ที่ขัง หรือสถานที่ในลักษณะอื่น ที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“การค้า” หมายความว่า การประกอบธุรกิจ การพาณิชย์ การอุตสาหกรรม การเกษตร การผลิต หรือการ ให้บริการใด ๆ เพื่อหาประโยชน์อันมีมูลค่า

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการ ของสถานประกอบกิจการ ที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มูลนิธิทางอากาศ” หมายความว่า สภาวະของของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการ ของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มูลนิธิทางน้ำ” หมายความว่า สภาวະของของน้ำทั้งอันเกิดจากการประกอบกิจการประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหรือกิ่ง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

สาธารณสุขให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๖ ให้กิจการเลี้ยงสุกร เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลด้วยแก่ง

ข้อ ๗ สถานประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ ซึ่งตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมาย ว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานประกอบกิจการใด ที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน หรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วย การนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วยแล้วแต่กรณี

หมวด ๒

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขสำหรับผู้ดำเนินการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแล

สภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๘ สถานที่ตั้งควรอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนาสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาลหรือสถานอื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ในระยะที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชุมชน โดยควรมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวข้างต้นและแหล่งน้ำสาธารณะในระยะทาง ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรระหว่าง ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างในระยะที่ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

(๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรระหว่าง ๕๑ - ๕๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรเกินกว่า ๕๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ เมตร สำหรับเขตพื้นที่บริเวณชุมชนที่มีผู้อาศัยอยู่หนาแน่นสามารถเลี้ยงสุกรได้ไม่เกิน ๕ ตัว ต่อราย ทั้งนี้เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพอนามัยหรือการก่อเหตุรำคาญของประชาชน

ข้อ ๙ สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรควรตั้งอยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์ ตลาดนัดค้าสัตว์ ตั้งแต่ ๕ กิโลเมตรขึ้นไป

ข้อ ๑๐ จัดให้มีบริเวณเลี้ยงสุกรเป็นสัดส่วน และอยู่ห่างจากเขตที่ดินสาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของและต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสุกรไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร ทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบการประเภทเดียวกันตามข้อกำหนดนี้

ข้อ ๑๑ สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรควรตั้งอยู่บริเวณที่ไม่น้ำท่วมขัง

ลักษณะที่ ๒

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของโรงเลี้ยงเลี้ยงสุกรและส่วนประกอบ

ข้อ ๑๒ โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องเป็นอาคารเอกเทศ มั่นคง แข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

ข้อ ๑๓ พื้นที่โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ทำด้วยวัสดุแข็งแรง พื้นผิวเรียบทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียงที่เหมาะสมในการระบายน้ำได้สะดวก

ข้อ ๑๔ หลังคาทำด้วยวัสดุแข็งแรง มีความสูงจากพื้นที่เหมาะสม และมีช่องทางให้แสงสว่าง หรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

ข้อ ๑๕ โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องมีทั้งแสงและปล่อยสัตว์กว้างเพียงพอ คอกสัตว์ก็เป็นสัดส่วน เหมาะสมกับจำนวนสัตว์ไม่ให้สัตว์อยู่แออัด

ข้อ ๑๖ จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ และมีการระบายอากาศดี

ข้อ ๑๗ ถนนภายในสถานประกอบการต้องใช้อยู่ตลอดเวลา มีความกว้างเหมาะสมสะดวก ในการขนส่งลำเลียงอุปกรณ์ อาหารสัตว์ รวมทั้งผลผลิตเข้าและออกภายในสถานประกอบการ

ข้อ ๑๘ สถานที่เก็บอาหารและโรงผสมอาหาร ควรจัดเป็นส่วนและถูกหลักสุขาภิบาล

ลักษณะที่ ๓

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ น้ำดื่ม น้ำใช้

ข้อ ๑๙ อาหารที่ใช้เลี้ยงสัตว์ต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุม คุณภาพอาหารสัตว์

ข้อ ๒๐ ควรมีสถานที่เก็บอาหารแยกเป็นสัดส่วน จัดให้เป็นระเบียบและมีการดูแลรักษา ความสะดวกอย่างสม่ำเสมอ

ข้อ ๒๑ ต้องมีที่เก็บรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ในการทำงานเป็นสัดส่วนเหมาะสม และเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๒๒ เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ รวมถึงสัตว์ชำแหละสลายไปต่าง ๆ ต้องได้รับ การบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี

ข้อ ๒๓ ต้องจัดให้มีน้ำดื่มที่เดิมาตามฐานน้ำดื่มให้บริการสำหรับผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ ตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกจากโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ และลักษณะการจัดบริการน้ำดื่มต้องไม่ก่อให้เกิด ความสกปรกหรือปนเปื้อน เช่น ใช้ระบบน้ำกด ใช้แก้วส่วนตัว ใช้แก้วกระดาษที่ใส่ครั้งเดียวทิ้งใช้แก้ว ส่วนกลางที่ใช้ดื่มเพียงครั้งเดียวแล้วนำไปล้างทำความสะอาดก่อนนำมาใช้ใหม่หรือวิธีอื่น

ข้อ ๒๔ ต้องจัดให้มีน้ำดื่มสะอาดได้ตามมาตรฐาน และมีปริมาณเพียงพอกับปริมาณน้ำที่ใช้นแต่ละวัน

ข้อ ๒๕ กรณีที่สามารถประกอบการกิจการผลิตน้ำใช้เอง ควรตรวจสอบดูแลคุณภาพน้ำดิบ ให้สะอาดตรวจสอบระบบพื่อน้ำและทำความสะอาดภาชนะเก็บกักน้ำอยู่เสมอ และปรับปรุงคุณภาพน้ำ ให้มีคุณภาพต่ออยู่เสมอ

ลักษณะที่ ๔

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๖ ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มต้องมีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ หรือโรคที่ส่งผลกระทบต่อ โรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหาร ทางเดินหายใจ หนองผื่น และบาดแผลติดเชื้อ หรือไม่เป็นพาหะนำ โรคติดต่อ ได้แก่ วัณโรค ใช้รากสาดน้อยย บิด สุกใส หัด คางทูม เรื้อรัง ไข้วัดตับอักเสบ ไอ โรคพยาธิ และโรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ เป็นต้น หากผู้ปฏิบัติงานป่วยด้วยโรคติดต่อดังกล่าว ต้องหยุดพักรักษาให้หาย

ข้อ ๒๗ ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสอบสุขภาพเป็นประจำทุกปี

ข้อ ๒๘ ผู้ปฏิบัติงานควรได้รับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับสุขอนามัย
ข้อ ๒๙ ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มจะต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ล้างทำความสะอาดมือทุกครั้งก่อนเข้าหรือออกจากฟาร์ม และภายหลังออกจากห้องส่วน และจับต้องสิ่ง
ปนเปื้อนต่าง ๆ

(๒) ควรสวมชุดปฏิบัติงานที่สะอาดเหมาะสมในแต่ละกิจการที่ปฏิบัติ

(๓) ในกรณีที่มีบาดแผลด้วยที่ปิดแผล ถ้ามีบาดแผลที่มีเลือดต้องสวมใส่ถุงมือหรือปกปิดนิ้วขณะ
ปฏิบัติงาน

ลักษณะที่ ๕

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการน้ำเสีย มูลฝอย สิ่งปฏิกูล

ข้อ ๓๐ ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียที่ได้มาตรฐาน โดยใช้วิธีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ทางระบายน้ำไม่อุดตัน
ข้อ ๓๑ น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วต้องมีการตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งให้ได้เกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้ง
ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมก่อนปล่อยออกสู่ภายนอกสถานประกอบการ

ข้อ ๓๒ ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล เหมาะสมและเพียงพอ

ข้อ ๓๓ ต้องรวบรวมมูลฝอยและนำไปกำจัดด้วยวิธีการฝัง เผาอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล และปฏิบัติ
ตามข้อกำหนดของการบริหารส่วนตำบลด้วยแก๊ส ว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๓๔ ต้องทำความสะอาด กวาด ถ่างพื้นโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ให้สะอาดทุกวันต้องจัดให้มี ที่กักเก็บมูลสัตว์
โดยเฉพาะเพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากกลิ่นและไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ สัตว์และแมลงนำโรค

ข้อ ๓๕ ห้ามทิ้งมูลสัตว์หรือมูลฝอยในที่ดินของตนเอง ที่สาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ

ข้อ ๓๖ ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมตามลักษณะและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วย การควบคุมอาคาร
และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และบำบัดหรือการจัดการสิ่งปฏิกูลถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๓๗ ภายในห้องน้ำและห้องส้วมควรมีวัสดุอุปกรณ์ทำความสะอาดจำเป็นและเหมาะสม

ลักษณะที่ ๖

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์และแมลงนำโรค

ข้อ ๓๘ ต้องดูแลรักษาความสะอาดของห้องน้ำห้องส้วมเป็นประจำทุกวันทั้งที่ปฏิบัติงาน

ข้อ ๓๙ ต้องมีการป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ด้วยวิธีการที่เหมาะสมและถูกต้อง

ข้อ ๔๐ การกำจัดซากสัตว์ให้วิธีเผา หรือฝัง เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์ และแมลงนำโรค
ดังนี้

(๑) การกำจัดซากสัตว์โดยการเผาต้องมีเชื้อเพลิงพอ และอยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึง โดยฝังซากสัตว์จากผิว
ดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ใช้ยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสมทำการราดหรือ โรยบนส่วนต่างๆ ของซากสัตว์จนทั่ว
และกลบหลุมดิน

(๒) การกำจัดซากสัตว์โดยการเผา ต้องมีสถานที่เผาหรือเตาเผาอยู่ในบริเวณที่เหมาะสม ในการใช้เผาซาก
จนหมด การเผาต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือเหตุรำคาญ

(๓) สถานที่กำจัดการกักตัวต้องห่างจากบริเวณอาคาร หรือโรงเรียนเลี้ยงสัตว์ อาคารสำนักงาน อาคารพักอาศัย

ข้อ ๔๑ ต้องมีการควบคุมป้องกันสัตว์และแมลงนำโรคในฟาร์มไม่ให้มีจำนวนมากจนก่อให้เกิด ความเสี่ยงในการแพร่เชื้อโรคติดต่อ หรือก่อเหตุเตือนร้อนรำคาญต่อผู้อยู่ในบริเวณใกล้เคียง

ข้อ ๔๒ กรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ในเขตพื้นที่ต้องจัดให้มีวิธีการควบคุม ป้องกันมิให้เกิดการปนเปื้อนของเชื้อโรคในสถานที่เลี้ยงสัตว์ ทั้งในสัตว์สัตว์ อาหาร น้ำใช้ คนเลี้ยงและ สิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

ลักษณะที่ ๗

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับความปลอดภัย การป้องกันเหตุรำคาญ

ข้อ ๔๓ ควรจัดให้มีห้องเก็บสารเคมี น้ำยาฆ่าเชื้อหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรือ อัคคีภัยได้ง่าย โดยเฉพาะ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๔๔ ควรจัดให้มีห้องพยาบาลหรือชุดปฐมพยาบาลที่ครบรายการไว้ในสถานประกอบ กิจการและพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา

ข้อ ๔๕ ระดับเสียงในสถานประกอบการเลี้ยงสุกรในเวลากลางวันต้องมิระดับเสียงเฉลี่ย ๘ ชั่วโมง ไม่เกิน ๙๐ เดซิเบล (เอ) ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

ข้อ ๔๖ ระดับความเข้มข้นของก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์และก๊าซแอมโมเนียบริเวณคอกเลี้ยงสัตว์ ต้องไม่เกินค่ามาตรฐานตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

ข้อ ๔๗ วิธีการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการให้ใช้วิธีการตรวจวัด ของหน่วยงานราชการไทย ในกรณีที่ไม่มี การตรวจวัดที่เป็นมาตรฐานกำหนดไว้ให้ใช้วิธีการตรวจวัด ที่ท้องถิ่นยอมรับ

ข้อ ๔๘ ควรควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานประกอบการมิให้รบกวน น้ำเสียง เข้มครั่น เสียง ฝุ่น และความร้อน เป็นต้น ที่จะทำให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตราย ต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงหรืออยู่ในเส้นทางจราจรของสถานประกอบการ

หมวด ๓

ใบอนุญาต

ข้อ ๔๙ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการเลี้ยงสุกรในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องยื่นคำขอรับ ใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๓) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนจำกัด กรณีเป็นนิติบุคคล
- (๔) หนังสือมอบอำนาจ พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านที่รับรอง ความถูกต้องของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจกรณีผู้ขอใบอนุญาตไม่สามารถยื่นคำขอได้ด้วยตนเอง
- (๕) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (๖) ใบอนุญาตฉบับจริงกรณีต่ออายุใบอนุญาต
- (๗) ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร

(๘) แผนผังแสดงบริเวณ พื้นที่เลี้ยงสัตว์ โรงเก็บอาหาร ผสมอาหารสัตว์ พื้นที่ทำลาย ซากสัตว์ พื้นที่บำบัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล อาคารสำนักงานและบ้านพักอาศัย

(๙) อื่น ๆ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควร

ข้อ ๕๐ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องรักษาสถานที่ตามที่ได้กำหนดไว้ ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอและทำความสะอาดภาวดีถ้างสถานที่ประกอบการค้าให้สะอาดทุกวัน

(๒) ต้องประกอบการค้าภายในเขตสถานที่ และตามกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาต

(๓) ต้องรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบกรทุกอย่างให้สะอาดอยู่เสมอถ้าเศษวัสดุหรือ วัตถุแห่งการค้านั้นจัดใช้เป็นประจำ ต้องป้องกันวัตถุนี้ไม่ให้ปนจากฝุ่นละออง แมลงวันและสัตว์อื่น ๆ

(๔) ต้องรักษาสถานที่อย่าให้เป็นที่น่าพิศวงพื้นดินแมลงวัน ยุง และสัตว์น้ำโรคอื่น ๆ

(๕) ถ้าจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิ่มเติมสถานที่ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน

(๖) ต้องปฏิบัติตามทุกอย่างเพื่อให้ผู้หลักขณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือ ตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๗) ต้องยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือผู้ได้รับมอบหมาย เข้าตรวจสอบสถานที่เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนวิธีการประกอบกรกิจการนั้นได้ในเวลาอันควรเมื่อได้รับความประสงค์ให้ทราบแล้ว

ข้อ ๕๑ ผู้ได้รับการอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าลบลสิทธิ

ข้อ ๕๒ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบ ถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอถูกต้องแล้วไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวม ความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขอใบอนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคำขอแก้ไขให้ออกญาตให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้ง แจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล ให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่ กำหนดในข้อบัญญัตินี้ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาต ได้ ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลา ตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้นแล้วแต่กรณี

ข้อ ๕๓ ใบอนุญาตให้ม้ออายุหนึ่งปีนับแต่วันให้ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจ ขององค์การบริหารส่วนตำบลทั่วแ่งเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อม กับ เสียค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้อออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๔๘ และข้อ ๔๙ ด้วย

หมวด ๔ ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

ข้อ ๕๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ สำหรับการขึ้นทะเบียนการขอรับใบอนุญาตครั้งแรกหรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ สำหรับการขึ้นทะเบียนการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้าไม่ได้เสียค่าธรรมเนียม ภายในเวลาที่กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละสิบ ของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนี้ก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในการนี้ผู้ผู้นำมาที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะแต่เสียค่าธรรมเนียม และค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๕๕ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๕๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๕๗ ในการนี้ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับ ใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในการนี้ใบอนุญาตสูญหายให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในการนี้ใบอนุญาตทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต นำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๕๘ ในการนี้ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบ กิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายใน เวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๕๙ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับ ใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่ต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาคดีที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้และการไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติดังต่อไปนี้ให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสาธารณะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๖๐ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับ ใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่ง โดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือ ให้บิดาคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนาหรือสำนักทำการงาน ของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับ ใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือ วันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๖๑ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอน ใบอนุญาต อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๕

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๖๒ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุขมี อำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำสั่งแจ้งเป็นหนังสือหรือ จัดส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อ ตรวจสอบ หรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือหรือหลักฐานที่ เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไข ในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งหรือตามข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

(๔) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ใน การดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๕) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญ จากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นโดยต้องใช้ ราคาลด

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๖๓ การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มี.ย. ๒๕๖๑

ลงชื่อ

(นายจักรกฤษ ศรีวะรัมย์)

เห็นชอบ

ลงชื่อ

(นายสรวิศ สมพงษ์)

นายอำเภออุตุชุม

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ง

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหัวฝ้าย
เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๕

รายการ	อัตราค่าธรรมเนียมต่อปี (บาท)
๑. กิจการเกี่ยวกับการเลี้ยงสุกรตั้งแต่ ๒๐ ตัวขึ้นไป ตัวละ	๕
๒. ใบแทนใบอนุญาต	๒๐

แบบคำขอรับใบอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาต

ประเภทกิจการ.....

คำขอเลขที่...../.....
(เจ้าหน้าที่กรอก)

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....ปี.....พ.ศ.....

โดย.....ข้าพเจ้า.....ผู้ขออนุญาต.....ผู้ชำนาญงานเทคนิค.....ที่อยู่.....

ปรากฎตาม.....หมู่ที่.....ตลก/ชอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....
งานเลขที่.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....หมายเลข.....
โทรศัพท์.....ผู้ขออนุญาต.....

๒. พร้อมคำขออนุญาตข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้วดังนี้
(.....) สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/อื่น ๆ ระบุ.....)
(.....) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยควบคุมอาคาร หนังสือให้ความเห็นชอบการ ประเมินผล
กระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่จำเป็น

- (.....) ใบมอบอำนาจ (ในกรณีที่มีการมอบอำนาจ)
(.....) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล
(.....) หลักฐานที่แสดงการเป็นผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล
(.....) เอกสารและหลักฐานอื่น ๆ ตามที่ราชการส่วนท้องถิ่นประกาศกำหนด คือ
- ๑)
๒)
ขอรับรองว่าข้อความในคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับใบอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาต
(.....)

ส่วนของเจ้าหน้าที่

ใบรับคำขอรับใบอนุญาต/ ต่ออายุใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.
ตรวจสอบแล้ว เอกสารหลักฐาน

(.....)ครบ คือ
(.....)ไม่ครบ คือ

- ๑)
 - ๒)
 - ๓)
- (ลงชื่อ).....
(.....)
ตำแหน่ง.....

.....

ส่วนของผู้อยู่ในใบอนุญาต
ใบรับคำขอรับใบอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาต

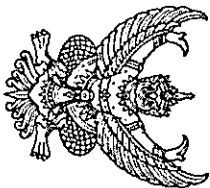
เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.
ตรวจสอบแล้ว เอกสารหลักฐาน

(.....) ครบ
(.....)ไม่ครบ คือ

- ๑)
- ๒)
- ๓)

ดังนั้น กรุณานำเอกสารหลักฐานที่ยื่นมาครบถ้วนพร้อมค่าธรรมเนียม.....วันนับตั้งแต่วันที่
วันนี้เป็นต้นไป

(ลงชื่อ).....
(.....)
ตำแหน่ง.....

ใบอนุญาต

ประกอบกิจการ.....

เล่มที่.....เลขที่...../.....

(๑) เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้.....สัญญาติ.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

หมายเลขโทรศัพท์.....

ชื่อสถานประกอบการ.....ประเภท.....

ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

หมายเลขโทรศัพท์.....

เสียค่าธรรมเนียมปีละ.....บาท (.....) ตามใบเสร็จรับเงิน

เล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....

(๒) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ว เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ.

(๓) หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่นหรือที่เกี่ยวข้อง โดยมิอาจแก้ไขได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้

(๔) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้ด้วย คือ

๔.๑)

๔.๒)

(๕) ใบอนุญาตฉบับนี้ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(๖) ใบอนุญาตฉบับนี้สิ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(ลงชื่อ) (.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำเตือน (๑) ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลา

ที่ประกอบกิจการ หากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท

(๒) หากประสงค์จะประกอบกิจการในปีต่อไปต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

(ด้านหลัง)

คำขอรับใบแทนใบอนุญาต

เขียนบท.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....
 เป็นบุตรคนธรรมดา อายุ..... ปี สัญชาติ.....

เลขหมายประจำตัวประชาชนเลขที่.....
อยู่บ้านเลขที่.....

[illegible]

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
โทรศัพท์.....โทรสาร.....

เป็นนิติบุคคลประเภท จดทะเบียนเมื่อ

ผู้ประสานงานฝ่ายเลขานุการ.....
 เลขที่.....
 วันที่.....

.....

โดยผมอ่านจากหนังสือทางนิติบุคคลของอเมริกา ดังนี้

๑. (นาย/นาง/นางสาว)..... อยู่บ้านเลขที่.....

[illegible][illegible]

๒. (นาย/นาง/นางสาว)..... อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....

ครอบครัว/ชื่อ.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....
เป็นผู้ถือใบอนุญาต/ผู้รับ

มอบอำนาจจากผู้นิเทศให้มอบอำนาจให้แก่.....เลขที่.....ปี..... ประกอบกิจการ.....

ซึ่งเป็นภารกิจทางประเภท..... คำตอบที่..... โดยให้ข้อมูลตามประเภทของการว่า

.....ศึกษา/สอน.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

.....โครงการสัมมนา.....โครงการสาร.....

ตลอดสัปดาห์ก่อนไปงานฉลองนี้ ทวีติยาเห็นภาพหน้าจอคอมพิวเตอร์บนโต๊ะเขียนโต๊ะบนตึกใช้เธอไปหาภาพประกอบแต่ละจุด

ชื่อผู้รับเอกสาร : ชื่อหน่วยงาน : หมายเลขเอกสาร :

พินิจพิจารณาดังนี้

๑. ☐ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาของกิจการ (ผู้ประกอบการ/ผู้ถือ

(๔) เติมน้ำมัน

๒. ถ้าแบบฝึกหัดประกอบและคำถามของชุดการ

๓. สำนักงานคณะกรรมการ

๔. ผู้นำทางธุรกิจหรือการจดทะเบียนในตลาด พร้อมสำเนาใบประกอบวิชาชีพของผู้นำนิติ

(ขอเชิญผู้สนใจติดต่อขอใบแจกใบปลิวฟรีที่ศูนย์)

๕. หลักฐานแสดงว่าอาคารฯ ซึ่งเป็นสถานประกอบการสามารถเข้าประกอบกิจการนี้ได้โดยถูกต้อง ตาม

กฎหมายว่าด้วยการควบคุมคู่สมอาการ

๖. หนังสือขออนุญาตเข้าใช้อาคารหรือสถานที่จากเจ้าของอาคาร (กรณีผู้ขอรับแบบแผนเป็นนิติบุคคล)

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ (กระทรวงพาณิชย์)

๗. หนังสือมอบอำนาจที่ถูกตัดลงตามกฎหมาย หรือสิ้นสุดในบางประการจะขาดผลของหนังสือมอบอำนาจ

มอบอำนาจ (กรณีเจ้าของไม่สามารถมาขึ้นคำขอด้วยตนเอง)

๘. ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการดำเนินงานของ

- ☐ ๙. กรณีใบอนุญาตชำรุดในสาระสำคัญ ให้ไว้ในใบอนุญาตเดิมหรือชำรุดนั้นมาแสดง
- ☐ ๑๐. อื่น ๆ (ระบุ).....

.....

ขอรับรองว่าข้อความในแบบคำขออนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับใบแทนใบอนุญาต

(.....)

(ใบแทน)
ใบอนุญาต

ประกอบกิจการ.....

เล่มที่.....เลขที่...../
(๑) เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้.....สัญญาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์.....ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....
เลขที่.....เล่มที่.....เลขที่.....บาท (.....) ตามใบเสร็จรับเงิน

(๒) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติองค์การ
บริหารส่วนตำบลด้วยแก่ เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ.
(๓) หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่นหรือที่
เกี่ยวข้อง โดยมีอาจแก้ไขได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้
(๔) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้ด้วย คือ

- ๔.๑)
๔.๒)
(๕) ใบอนุญาตฉบับนี้ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.
(๖) ใบอนุญาตฉบับนี้สิ้นสุดในวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(ลงชื่อ) (.....)
ตำแหน่ง.....
เจ้าพนักงานท้องถิ่น